

କିରଣ ଅଞ୍ଚାଳ ଏର ହିନ୍ଦି କବିତା
ଭାଷାନ୍ତର □ ସୁ ବି ମ ଲ ବ ସା କ

କାରାଗାରେ

ବହୁ ବହର ମେ କାରାଗାରେ କାଟିଯେଛେ
କାରାଗାରେ ମେ ବହୁ କବିତା ଲିଖେଛେ
କାରାଗାରେ ମେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଡାଇରି ଲିଖେଛେ
ଏମନ କି ଜୀବନେର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ରଚନା
ମେ କାରାଗାରେଇ ସୃଷ୍ଟି କରେଛେ
ବହୁବହର ମେ ଦେଶେର ନାନାନ କାରାଗାରେ କାଟିଯେଛେ
ନିର୍ଭୂତି, ନିଃସଙ୍ଗ—
ବିନ୍ଦୁ, ତୀର ପିଯ ଶହର ପ୍ରତିଟି କାରାଗାରେ ସଙ୍ଗ ଦିଯେଛେ
ତୀର ଧରନୀମାଝେ ରକ୍ତ ହୟେ ସମ୍ପାଲିତ ହେଯେଛେ

ଆମି ଅବଶ୍ୟ କାରାଗାରେର ବାଇଁରେ
ଏକଜନ ସମ୍ମାନିତ ଗୃହଦ୍ୱାରୀ
ଆମାର ଗୃହ ଭରାଟ ହୟେ ଆଛେ ନାନାବିଧ ମହାର୍ଥ ବନ୍ତୁତେ—
ଆସ୍ତ୍ରୀୟ-ସ୍ଵଜନେର ସୁରଭିତ୍ତେ—
ତାମ୍ଭେତେ ଆମି ଏକା; ନିଃସଙ୍ଗ
ଯେନ ବାତାସ ଏକ ଭଗ୍ନପ୍ରେ ଜମାଟ ବୈଧେ ଆଛେ
ଆମି କୋମ କବିତା ଲିଖିତେ ପାରିନା ଏଥାନେ
କୋମ ଗ୍ରହ-ପୁତ୍ରକ ପାଠ କରିତେ ପାରିନା
ଏମନକି, ଦୁ-ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ନିଜେର ସଙ୍ଗେ କାଟାତେ ପାରି ନା ।

ଆମି କାରାଗାରେ ଯେତେ ଚାଇ—
ଏମନ କି କରା ଯାଯ ଯାତେ ତାରା ଆମାକେ
କାରାଗାରେ ବନ୍ଦୀ କରେ ରାଖେ
ଆର ଆମି ‘ମୁକ୍ତ’ ହତେ ପାରି ।